

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

Pouze původní texty EHK/OSN mají podle mezinárodního veřejného práva právní účinek. Status a datum vstupu tohoto předpisu v platnost je zapotřebí ověřit v nejnovější verzi dokumentu EHK/OSN o statusu TRANS/WP.29/343, který je k dispozici na internetové adrese: <https://unece.org/status-1958-agreement-and-annexed-regulations>

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 26 – Jednotná ustanovení o schvalování vozidel z hlediska jejich vnějších výčnolků [2022/82]

Zahrnuje veškerá platná znění až po:

sérii změn 04 – datum vstupu v platnost: 25. září 2020

OBSAH

PŘEDPIS

1. Oblast působnosti a účel
2. Definice
3. Žádost o schválení
4. Schválení
5. Obecné specifikace
6. Zvláštní specifikace
7. Změna typu vozidla
8. Shodnost výroby
9. Postihy za neshodnost výroby
10. Definitivní ukončení výroby
11. Názvy a adresy technických zkušeben provádějících schvalovací zkoušky a názvy a adresy schvalovacích orgánů
12. Přejícná ustanovení

PŘÍLOHY

1. Sdělení ve věci schválení nebo rozšíření, zamítnutí či odnětí schválení nebo definitivního ukončení výroby typu vozidla z hlediska jeho vnějších výčnolků podle předpisu č. 26
2. Uspořádání značek schválení
3. Metody stanovení rozměrů výčnolků a mezer
4. Sdělení ve věci schválení nebo rozšíření, zamítnutí či odnětí schválení nebo definitivního ukončení výroby typu samostatného technického celku nosičů zavazadel, nosičů lyží a antén pro rádiový příjem a vysílání

1. OBLAST PŮSOBNOSTI A ÚČEL

- 1.1. Tento předpis se vztahuje na vnější výčnělky vozidel kategorie M₁ ⁽¹⁾. Nevztahuje se na vnější zařízení pro nepřímý výhled ani na kouli tažných zařízení.
- 1.2. Účelem tohoto předpisu je snížit nebezpečí nebo vážnost zranění osoby, na kterou v případě srážky narazí karoserie nebo která se po karoserii smývá. Vztahuje se na případy pohybujícího se i stojícího vozidla.

2. DEFINICE

Pro účely tohoto předpisu se:

- 2.1. „*schválením vozidla*“ rozumí schválení typu vozidla z hlediska jeho vnějších výčnělků;
- 2.2. „*typem vozidla*“ rozumí kategorie motorových vozidel, která se neliší v takových zásadních hlediscích, jako je tvar nebo materiál vnějšího povrchu;
- 2.3. „*vnějším povrchem*“ rozumí vnějšek vozidla zahrnující kapotu, víko zavazadlového prostoru, dveře, blatníky, střechu, zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci a viditelné výztužné konstrukční části;
- 2.4. „*podlahovou čarou*“ rozumí čára definovaná takto:
kolem naloženého vozidla se postupně posunuje kužel se svislou osou, jehož výška není stanovena, a s polovičním vrcholovým úhlem 30° takovým způsobem, že se dotýká stále a co možno nejnižší vnějšího povrchu vozidla. Podlahová čára je geometrickým místem těchto bodů dotyku. Při stanovení podlahové čáry se neberou v úvahu opěry pro zvedák, výfukové trubky nebo kola. Mezery podběhů kol se předpokládají vyplněné imaginárním povrchem tvořícím plynulé pokračování okolního vnějšího povrchu. Při stanovení podlahové čáry se berou v úvahu nárazníky na obou koncích vozidla. V případě konkrétního vozidla může stopa podlahové čáry probíhat na kraji průřezu nárazníku nebo na panelu karoserie pod nárazníkem. Vyskytnou-li se dva nebo více bodů styku současně, použije se ke stanovení podlahové čáry nižší bod styku;
- 2.5. „*poloměrem zakřivení*“ rozumí poloměr oblouku kružnice, která se co nejvíce blíží oblému tvaru uvažované konstrukční části;
- 2.6. „*naloženým vozidlem*“ rozumí vozidlo naložené tak, že dosahuje maximální technicky přípustné hmotnosti. Vozidla vybavená hydropneumatickým, hydraulickým nebo pneumatickým zavěšením kol nebo zařízení pro automatickou regulaci výšky podle nákladu musí být zkoušena při nejneprůpustivějším stavu pro běžnou jízdu uvedeným výrobcem;
- 2.7. „*vnějším okrajem*“ vozidla rozumí ve vztahu k bokům vozidla rovina rovnoběžná se střední podélnou rovinou vozidla dotýkající se jeho vnějšího bočního okraje a ve vztahu k přednímu a zadnímu konci vertikální příčná rovina vozidla dotýkající se jeho vnějšího předního a zadního okraje, přičemž se nebere v úvahu vyčnívání
- 2.7.1. pneumatik blízko jejich bodu styku s vozovkou a přípojky pro měřiče huštění pneumatik;
- 2.7.2. jakéhokoliv protiskluzového zařízení, které smí být montováno na kola;
- 2.7.3. zařízení pro nepřímý výhled;

⁽¹⁾ Podle definice v Úplném usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3.), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.6, bod 2. — <https://unece.org/transport/standards/transport/vehicle-regulations-wp29/resolutions>

- 2.7.4. bočních směrových světlíků, doplňkových obrysových světlíků, předních a zadních obrysových světlíků a parkovacích světlíků;
- 2.7.5. ve vztahu přednímu a zadnímu konci částí montovaných na náraznících, tažných zařízeních a výfukových trubek;
- 2.8. „rozměrem vyčnívání“ součásti montované na panelu rozumí rozměr stanovený metodou popsanou v bodě 2 přílohy 3 tohoto předpisu;
- 2.9. „jmenovitou čarou panelu“ rozumí čára jdoucí dvěma body reprezentovanými polohou středu koule, když se její povrch poprvé a pak naposledy dotýká součástí při postupu měření popsaném v bodě 2.2 přílohy 3 tohoto předpisu;
- 2.10. „anténou“ rozumí jakékoli zařízení, které se používá pro vysílání a/nebo příjem elektromagnetických signálů.
- 2.11. „nárazníkem“ rozumí přední nebo zadní spodní vnější část konstrukce vozidla. Zahrnuje všechny díly určené k ochraně vozidla při čelním nebo zadním střetu v nízké rychlosti a rovněž všechny upevňovací prvky spojené s touto částí konstrukce;
- 2.12. „krytem nárazníku“ rozumí nepevný vnější povrch nárazníku, který zpravidla pokrývá celou šířku přední nebo zadní části vozidla.
- 3. ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ
 - 3.1. Žádost o schválení typu vozidla z hlediska jeho vnějších výčnolků
 - 3.1.1. Žádost o schválení typu vozidla z hlediska jeho vnějších výčnolků podává výrobce vozidla nebo jeho pověřený zástupce.
 - 3.1.2. K žádosti musí být přiloženy následující dokumenty v trojím vyhotovení:
 - 3.1.2.1. fotografie přední, zadní a boční části vozidla pořízené v úhlu 30° až 45° ke svislé podélné střední rovině vozidla;
 - 3.1.2.2. rozměrové výkresy nárazníků a, v případě potřeby,
 - 3.1.2.3. výkresy specifických vnějších výčnolků a určitých řezů vnějšího povrchu uvedených v bodě 6.9.1.
 - 3.1.3. Technické zkušebně se předloží vozidlo představující typ vozidla, který se má schválit. Na žádost uvedené technické zkušebny se rovněž předloží specifické konstrukční části a vzorky použitých materiálů.
 - 3.2. Žádost o schválení typu nosičů zavazadel, nosičů lyží nebo antén pro rádiový příjem nebo vysílání, považovaných za samostatné technické celky
 - 3.2.1. Žádost o schválení typu nosičů zavazadel, nosičů lyží nebo antén pro rádiový příjem nebo vysílání považovaných za samostatné technické celky podává výrobce vozidla nebo výrobce výše zmíněných technických celků nebo jejich pověřený zástupce.
 - 3.2.2. Pro každý typ kteréhokoli ze zařízení zmíněných v bodě 3.2.1 výše se k žádosti přiloží:

- 3.2.2.1. trojmo vyhotovení dokumentů uvádějících technické vlastnosti samostatného technického celku a návody k montáži dodávané s každým prodaným samostatným technickým celkem;
- 3.2.2.2. vzorek typu samostatného technického celku. Pokud to příslušný orgán považuje za potřebné, může požadovat další vzorek.
4. SCHVÁLENÍ
- 4.1. Schválení typu vozidla z hlediska jeho vnějších výčnolků
- 4.1.1. Schválení pro daný typ vozidla se udělí, jestliže vozidlo předané ke schválení podle tohoto předpisu splňuje požadavky bodů 5 a 6.
- 4.1.2. Každému schválenému typu vozidla se přidělí číslo schválení typu. První dvě číslice (v současnosti 03 odpovídající sérii změn 03) označují sérii změn, která zahrnuje nejnovější významné technické změny předpisu v době vydání schválení. Tatáž smluvní strana nesmí přidělit totéž číslo jinému typu vozidla.
- 4.1.3. Oznámení o schválení nebo rozšíření nebo odmítnutí nebo odnětí schválení nebo o definitivním ukončení výroby typu vozidla v souladu s tímto předpisem musí být sděleno stranám dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru uvedeného v příloze 1 tohoto předpisu.
- 4.1.4. Na každém vozidle, které je shodné s typem vozidla schváleným podle tohoto předpisu, se viditelně a na snadno přístupném místě uvedeném ve formuláři schválení umístí mezinárodní značka schválení typu, která se skládá z:
- 4.1.4.1. písmene „E“ v kružnici, za níž následuje rozlišovací číslo země, která schválení udělila ^(*);
- 4.1.4.2. čísla tohoto předpisu, za níž následuje písmeno „R“, pomlčka a číslo schválení typu vpravo od kružnice předepsané v bodě 4.1.4.1.
- 4.1.5. Vyhovuje-li vozidlo typu vozidla schválenému podle jednoho nebo více dalších předpisů připojených k dohodě v zemi, která udělila schválení podle tohoto předpisu, není třeba symbol předepsaný v bodě 4.1.4.1 opakovat; v takovém případě se další čísla a symboly ze všech předpisů, podle nichž bylo uděleno schválení v zemi, která udělila schválení podle tohoto předpisu, uvede ve svislých sloupcích vpravo od symbolu předepsaného v bodě 4.1.4.1.
- 4.1.6. Značka schválení typu musí být jasně čitelná a nesmazatelná.
- 4.1.7. Značka schválení typu se umístí v blízkosti štítku nebo přímo na štítek s údaji o vozidle, kterým vozidlo opatřil výrobce.
- 4.1.8. Příklady uspořádání značky schválení typu jsou uvedeny v příloze 2 tohoto předpisu.
- 4.1.9. Před udělením schválení typu ověří schvalovací orgán existenci vyhovujících opatření pro zajištění účinné kontroly shodnosti výroby.

(*) Rozlišovací čísla smluvních stran Dohody z roku 1958 jsou uvedena v příloze 3 Úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev. 6 - <https://unece.org/transport/standards/transport/vehicle-regulations-wp29/resolutions>

- 4.2. Schválení nosičů zavazadel, nosičů lyží nebo antén pro rádiový příjem nebo vysílání považovaných za samostatné technické celky
- 4.2.1. Pokud typ samostatného technického celku předaného ke schválení v souladu s tímto předpisem splňuje požadavky bodů 6.16, 6.17 a 6.18, udělí se tomuto typu samostatného technického celku schválení typu.
- 4.2.2. Každému schválenému typu samostatného technického celku se přidělí číslo schválení. První dvě číslice tohoto čísla (v současnosti 03 odpovídající sérii změn 03, jež vstoupila v platnost dne 23. června 2005) označují sérii změn, která zahrnuje nejnovější významné technické změny předpisu v době vydání schválení. Tatáž smluvní strana nesmí přidělit totéž číslo jinému typu samostatného technického celku.
- 4.2.3. Oznámení o schválení nebo o prodloužení, odmítnutí nebo zrušení schválení nebo o definitivním ukončení výroby typu samostatného technického celku v souladu s tímto předpisem musí být sděleno stranám dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení v souladu se vzorem v příloze 4 tohoto předpisu.
- 4.2.4. Na každém samostatném technickém celku, který je shodný s typem schváleným podle tohoto předpisu, se viditelně a na snadno přístupném místě uvedeném ve formuláři schválení umístí mezinárodní značka schválení typu, která se skládá z:
- 4.2.4.1. písmene „E“ v kružnici, za nímž následuje rozlišovací číslo země, která schválení udělila²;
- 4.2.4.2. čísla tohoto předpisu, za nímž následuje písmeno „R“, pomlčka a číslo schválení typu vpravo od kružnice předepsané v bodě 4.2.4.1.
- 4.2.5. Značka schválení typu musí být jasně čitelná a nesmazatelná.
- 4.2.6. Značka schválení typu se umístí v blízkosti štítku nebo přímo na štítek s údaji o samostatném technickém celku, kterým vozidlo opatřil výrobce.
- 4.2.7. Příklady uspořádání značky schválení typu jsou uvedeny v příloze 2 tohoto předpisu.
- 4.2.8. Před udělením schválení typu ověří schvalovací orgán existenci vyhovujících opatření pro zajištění účinné kontroly shodnosti výroby.
5. OBECNÉ SPECIFIKACE
- 5.1. Ustanovení tohoto předpisu se nepoužije na části na vnějším povrchu, které při naloženém vozidle, se všemi dveřmi, okny a přístupovými víky atd. v zavřené poloze jsou:
- 5.1.1. ve výšce větší než 2 metry, nebo
- 5.1.2. pod podlahovou čarou, nebo
- 5.1.3. umístěny tak, že se jak za statických podmínek, tak i když jsou v činnosti, není možno se jich dotknout koulí o průměru 100 mm.
- 5.2. Vnější povrch vozidel nesmí vykazovat směrem ven jakékoli špičaté nebo ostré části nebo jakékoli výčnělky takového tvaru, rozměrů, směru nebo tvrdosti, které by mohly zvyšovat nebezpečí nebo vážnost poranění osoby, na kterou v případě srážky karoserie narazí nebo která se po karoserii smýká.
- 5.3. Vnější povrch vozidel nesmí vykazovat směrem ven jakékoliv části, které by mohly zachytit pěší, cyklisty nebo motocyklisty.

5.4. Žádná vyčnívající část vnějšího povrchu vozidla nesmí mít poloměr zakřivení menší než 2,5 mm. Tento požadavek se nepoužije na části vnějšího povrchu, které vyčnívají méně než 5 mm, avšak rohy takových částí směřující ven musí být ztupeny, kromě částí vyčnívajících méně než 1,5 mm.

5.5. Vyčnívající části vnějšího povrchu zhotovené z materiálu o tvrdosti nepřesahující 60 Shore A mohou mít poloměr zakřivení menší než 2,5 mm.

Měření tvrdosti se provede na součásti tak, jak je instalována na vozidle. Pokud není možno provést měření tvrdosti postupem Shore A, použijí se k posouzení srovnatelná měření.

5.6. Požadavky bodů 5.1 až 5.5 platí navíc ke zvláštním požadavkům následujícího bodu 6, není-li ve zvláštních požadavcích výslovně stanoveno jinak.

6. ZVLÁŠTNÍ SPECIFIKACE

6.1. Ozdoby

6.1.1. Přidané ozdoby, které vyčnívají více než 10 mm nad jejich podklad, se musí dát zatlačit, oddělit nebo ohnout silou 10 daN působící na jejich nejvíce vyčnívající bod v kterémkoli směru v rovině přibližně rovnoběžné s povrchem, na kterém jsou namontovány. Tato ustanovení se nepoužijí na ozdoby na mřížkách chladičů, na něž se vztahují pouze obecné požadavky uvedené v bodě 5.

K působení silou 10 daN se použije na konci zploštělé beranidlo o průměru nejvýše 50 mm. Pokud to není možné, použije se rovnocenná metoda. Po zatlačení, oddělení nebo ohnutí ozdob nesmí zbývající výčnělky vyčnívat více než 10 mm. Tyto výčnělky musí v každém případě splňovat ustanovení bodu 5.2. Jestliže je ozdoba namontována na podklad, považuje se tento podklad za náležející k ozdobě, nikoli za nosný povrch.

6.1.2. Ochranných pásů nebo krytů na vnějším povrchu se netýkají požadavky uvedené v předchozím bodě 6.1.1; musí však být pevně uchyceny k vozidlu.

6.2. Světlomety

6.2.1. Vyčnívající štítky a obruby na světlometech jsou přípustné za předpokladu, že jejich vyčnívání, měřené od vnější průhledné plochy světlometu, nepřesahuje 30 mm a že jejich poloměr zakřivení je všude nejméně 2,5 mm.

V případě světlometu namontovaného za přídatný průhledný povrch se výčnělek měří od nejvzdálenějšího průhledného povrchu. Výčnělky se určují metodou popsanou v bodě 3 přílohy 3 tohoto předpisu.

6.2.2. Zatažitelné světlomety musí splňovat požadavky předchozího bodu 6.2.1, a to v provozní i zatažené poloze.

6.2.3. Ustanovení bodu 6.2.1 se nevztahuje na světlomety, které jsou zapuštěné do karoserie nebo které jsou karoserií „překryty“, jestliže karoserie splňuje požadavky uvedené v bodě 6.9.1.

6.3. Mřížky a vstupní mezery

6.3.1. Požadavky uvedené v bodě 5.4 se nepoužijí na mezery mezi pevnými nebo pohyblivými prvky, včetně těch, které tvoří část mřížek pro vstup nebo výstup vzduchu a mřížek chladiče, za předpokladu, že vzdálenost mezi sousedními prvky nepřekračuje 40 mm a za předpokladu, že mřížky a mezery jsou funkční. Pro mezery mezi 40 mm a 25 mm musí být poloměr zakřivení 1 mm nebo větší. Jestliže však vzdálenost mezi dvěma sousedními

prvky je rovna 25 mm nebo menší, nesmí být poloměr zakřivení vnějších ploch prvků menší než 0,5 mm. Vzdálenost mezi dvěma sousedními prvky mřížek a mezerami se určuje metodou popsanou v bodě 4 přílohy 3 tohoto předpisu.

6.3.2. Spojení předních a bočních ploch každého prvku tvořícího mřížku nebo mezeru musí být ztupeno.

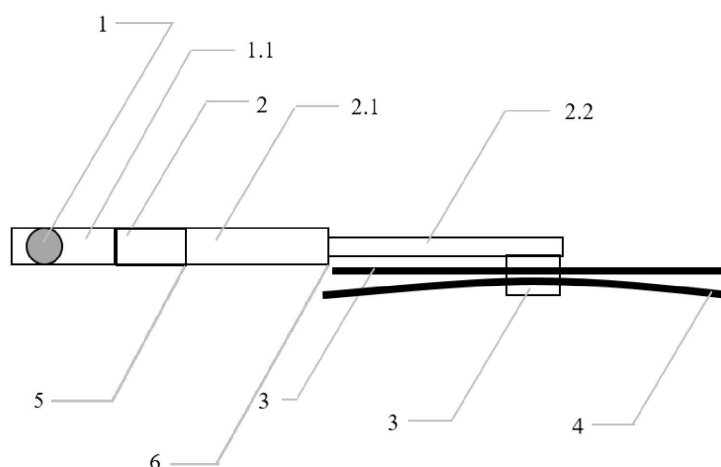
6.4. Stěrače čelního skla

6.4.1. Uchycení stěračů čelního skla musí být takové, že hřídel stěrače (číslo 1 na obrázku 0) je opatřen ochranným pouzdem (číslo 1.1 na obrázku 0) s poloměrem zakřivení splňujícím požadavky v bodě 5.4 a koncovou povrchovou plochou alespoň 150 mm². Držák (hlava a hlavní část, tj. číslo 2 a 2.1 na obrázku 0) je zkonstruován s poloměrem zakřivení, který splňuje požadavky v bodě 5.4. Okrouhlé kryty musí mít průmět vyčnívající plochy nejméně 150 mm², měřeno nejvýše 6,5 mm od nejdále vyčnívajícího bodu. Tyto požadavky musí splňovat i stěrače zadních skel a stěrače světlometů.

6.4.2. Bod 5.4 se nepoužije na stírátko stěračů (číslo 4 na obrázku 0), případné nosné členy (číslo 3 na obrázku 0), případný druhý držák (číslo 2.2 na obrázku 0), případný funkční závěs mezi hlavou držáku a držákem (číslo 5 na obrázku 0) nebo případné spojení mezi hlavním a druhým držákem (číslo 6 na obrázku 0). Tyto prvky však musí být vyrobeny tak, aby neměly ostré hrany nebo špičaté nebo řezající části.

Obrázek 0

Příklad rozdělení součástí

Vysvětlivky:

1. Hřídel stěrače
- 1.1. Ochranné pouzdro
2. Hlava držáku
- 2.1. Hlavní držák
- 2.2. Druhý držák
3. Nosné členy
4. Stírátko stěračů
5. Funkční závěs
6. Spojení mezi hlavním a druhým držákem

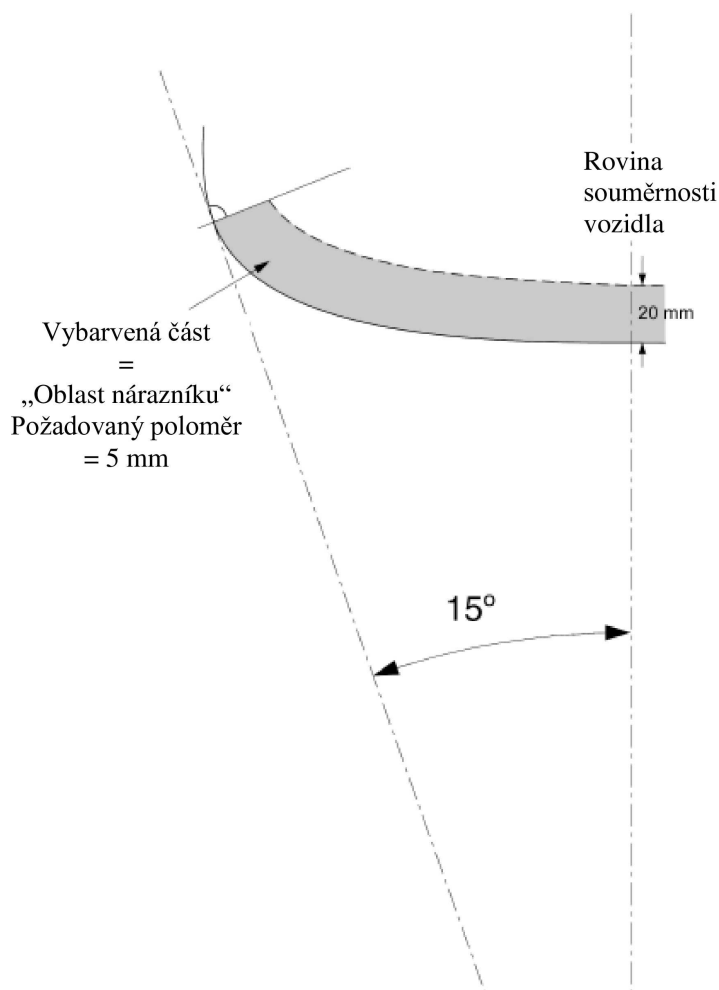
6.4.3. Soulad s ustanoveními bodů 6.4.1 a 6.4.2 se ověří, když jsou stěrače v klidové poloze.

6.5. Nárazníky

6.5.1. Konce nárazníků musí být zahnuté dovnitř k vnějšímu povrchu za účelem minimalizace nebezpečí zachycení. Tento požadavek se považuje za splněný, je-li nárazník buď zapuštěn do vybrání nebo je součástí karoserie, nebo je konec nárazníku zahnut dovnitř tak, že se jej nelze dotknout koulí o průměru 100 mm a mezera mezi koncem nárazníku a přilehlými částmi karoserie nepřesahuje 20 mm.

6.5.2. Pokud je linie nárazníku odpovídající vnějšímu vertikálnímu obrysu vozidla na tuhém povrchu, musí mít tento povrch minimální poloměr zakřivení 5 mm ve všech bodech, které leží na linii obrysu ve vzdálenosti 20 mm dovnitř, a minimální poloměr zakřivení 2,5 mm ve všech ostatních případech. Toto ustanovení platí pro tu část, která leží do vzdálenosti 20 mm dovnitř od linie obrysu a nachází se mezi a před (nebo v případě zadních nárazníků za) body tečny s linií obrysu dvou vertikálních rovin, z nichž každá svírá s podélnou rovinou symetrie vozidla úhel 15° (viz obrázek 1).

Obrázek 1

- 6.5.3. Požadavek bodu 6.5.2 se nepoužije na části na nárazníku nebo části nárazníku nebo na vložky nárazníku, které vyčnívají méně než 5 mm, zejména na kryty spojů a trysky ostřikovačů světlometů; hrany takových částí, které směřují ven, musí však být ztupeny, kromě částí, které vyčnívají méně než 1,5 mm.
- 6.5.4. Požadavek v bodě 6.5.2 se nepoužije na kryt nárazníku. Nadále se používají ustanovení bodu 5 tohoto předpisu.
- 6.6. Kliky, závěsy a tlačítka dveří, zavazadlových prostorů a vík; víčka a kryty plnicích hrdel palivových nádrží
- 6.6.1. Výčnělky nesmějí přesahovat 40 mm v případě klik dveří nebo zavazadlového prostoru a 30 mm v ostatních případech.
- 6.6.2. Jestliže se kliky bočních dveří otáčejí, když jsou v činnosti, musí splňovat jeden nebo druhý z následujících požadavků:
- 6.6.2.1. V případě klik, které se otáčejí rovnoběžně s rovinou dveří, musí otevřený konec klik směřovat dozadu. Konec takových klik musí být zahnut nazpět k rovině dveří a zabudován do ochranného prvku nebo do vybrání.
- 6.6.2.2. Kliky, které se otáčejí směrem ven kterýmkoli směrem jiným než rovnoběžným s rovinou dveří, musí být, jsou-li v uzavřené poloze, obklopeny ochranným prvkem nebo být zapuštěny do vybrání. Otevřený konec musí směřovat dozadu, nebo dolů.
- Kliky, které nesplňují tuto poslední podmínku, mohou však být schváleny, jestliže:
- a) Mají nezávislý vratný mechanismus;
 - b) selže-li vratný mechanismus, nesmějí vyčnívat více než 15 mm;
 - c) vyhovují v otevřené poloze ustanovením bodu 5.4 a
 - d) jejich zakončení má plochu, měřenou nejvýše 6,5 mm od nejdále vyčnívajícího bodu, nejméně 150 mm².
- 6.7. Kola, matice kol, víčka nábojů a disky kol
- 6.7.1. Na tyto části se nepoužijí ustanovení bodu 5.4.
- 6.7.2. Kola, matice kol, víčka nábojů a disky kol nesmějí mít jakékoli špičaté ani ostré výčnělky, které sahají za vnější rovinu ráfku kola. Křídlové matice nejsou přípustné.
- 6.7.3. Při jízdě vozidla v přímém směru nesmí kromě pneumatik žádná část kol ležící nad vodorovnou rovinou procházející jejich osou otáčení vyčnívat za svislý průmět vnějšího povrchu nebo vnější konstrukce na vodorovnou rovinu. Pokud však je to funkčními požadavky odůvodněno, mohou kryty kol, které kryjí matice kola a náboje, vyčnívat za svislý průmět vnějšího povrchu nebo konstrukce za podmínky, že poloměr zakřivení vyčnívající části není menší než 30 mm a že toto vyčnívání za svislý průmět vnějšího povrchu nebo konstrukce v žádném případě nepřesahuje 30 mm.
- 6.8. Hrany plechů
- 6.8.1. Hrany plechů, jako jsou hrany okapů a vedení posuvných dveří, jsou přípustné pouze za podmínky, že jejich okraje jsou zalemované nebo jsou opatřeny ochranným prvkem splňujícím požadavky tohoto předpisu, které se je týkají.
- Nechráněná hrana se považuje za přehnutou zpět, je-li přehnuta zpět přibližně o 180° nebo je přehnuta směrem ke karoserii takovým způsobem, že se jí nelze dotknout koulí o průměru 100 mm.

Požadavky v bodě 5.4 se nepoužijí na tyto hrany plechů: zadní hrana kapoty a přední hrana víka zadního zavazadlového prostoru

Zadní hrana kapoty zahrnuje extrapolaci této hrany vlevo a vpravo (např. jako horní hrana blatníku nebo jako hrana sloupku A). Tato extrapolace je bočně omezena nejvzdálenějším bočním bodem čelního skla.

6.9. Panely karoserie

6.9.1. Záhyby na panelech karoserie smějí mít poloměr zakřivení menší než 2,5 mm za předpokladu, že tento poloměr není menší než jedna desetina výšky „H“ výčnělku měřeného podle metody popsané v bodě 1 přílohy 3 tohoto předpisu.

6.10. Boční deflektory vzduchu nebo deště

6.10.1. Boční deflektory musí mít poloměr zakřivení nejméně 1 mm na hranách, které mohou směřovat směrem ven.

6.11. Opěry pro zvedák a výfukové trubky

6.11.1. Opěry pro zvedák a výfuková trubka (trubky) nesmějí vyčnívat více než 10 mm za svislý průmět podlahové čáry ležící svisle nad nimi. Odchylně od tohoto požadavku smí výfuková trubka vyčnívat více než 10 mm za svislý průmět podlahové čáry, pokud končí zaoblenými hranami, jejichž poloměr zakřivení je minimálně 2,5 mm.

6.12. Klapky vstupu a výstupu vzduchu

6.12.1. Klapky vstupu a výstupu vzduchu musí splňovat požadavky bodů 5.2, 5.3 a 5.4 ve všech používaných polohách.

6.13. Střecha

6.13.1. Posuvné střechy se zkoušejí pouze v zavřené poloze.

6.13.2. Vozidla se sklápěcí střechou musí být zkoušena při sklopené a při vytažené poloze střechy.

6.13.2.1. Při sklopené střeše se zkouška vnitřního prostoru vozidla neprovádí uvnitř myšlené plochy, kterou představuje střecha ve vytažené poloze.

6.13.2.2. Jsou-li vzpěry sklápěcí střechy standardně opatřeny odnímatelným ochranným krytem, provádí se zkouška vozidla s tímto krytem.

6.14. Okna

6.14.1. Okna, která se pohybují směrem ven od vnějšího povrchu vozidla, musí splňovat ve všech polohách užívání tyto požadavky:

6.14.1.1. nechráněné hrany nesmějí směřovat dopředu;

6.14.1.2. žádná část okna nesmí vyčnívat za vnější obrys vozidla.

6.15. Držáky registrační tabulky

6.15.1. Nosné držáky, které dodává výrobce vozidla k registračním tabulkám, musí splňovat požadavky bodu 5.4 tohoto předpisu, jestliže je možno se jich dotknout koulí o průměru 100 mm, je-li registrační tabulka připevněna podle doporučení výrobce vozidla.

6.16. Nosiče zavazadel a nosiče lyží

6.16.1. Nosiče zavazadel a nosiče lyží musí být upevněny na vozidle tak, aby byly alespoň v jednom směru nuceně blokovány a aby mohly přenášet vodorovné, podélné a příčné síly rovné nebo větší, než je svislá nosnost nosiče ve svislém směru udávaná jejich výrobcem. Při zkoušce nosiče zavazadel nebo nosiče lyží připevněného k vozidlu podle návodu výrobce nesmí působit zkušební zatížení pouze v jednom bodě.

6.16.2. Plochy, kterých je možno se po instalaci nosiče dotknout koulí o průměru 165 mm, nesmějí mít části s poloměrem zakřivení menším než 2,5 mm, kromě použití ustanovení bodu 6.3.

6.16.3. Upevňovací prvky, jako jsou šrouby s hlavou, které jsou utahovány nebo povolovány bez náradí, nesmějí vyčnívat o více než 40 mm nad plochy uvedené v bodě 6.16.2, přičemž vyčnívání se stanoví metodou předepsanou v bodě 2 přílohy 3 tohoto předpisu, ale za použití koule o průměru 165 mm v případech, že se použije metoda předepsaná v bodě 2.2 uvedené přílohy.

6.17. Antény

6.17.1. Antény pro rádiový příjem nebo vysílání musí být k vozidlu upevněny takovým způsobem, že je-li jejich nepřipevněný konec níže než 2 m od povrchu silnice v kterékoli používané poloze uvedené výrobcem antény, musí být uvnitř oblasti ohraničené svislými rovinami vzdálenými 10 cm směrem dovnitř od vnějšího obrysu vozidla definovaného v bodě 2.7 tohoto předpisu.

6.17.2. Dále musí být antény upevněny k vozidlu tak a v případě nutnosti jejich nepřipevněné konce omezeny tak, že žádná jejich část nevyčnívá za vnější obrys vozidla definovaný v bodě 2.7 tohoto předpisu.

6.17.3. Dříky antén smějí mít poloměry zakřivení menší než 2,5 mm. Nepřipevněné konce antén však musí být opatřeny upevňujícími krytkami, jejichž poloměry zakřivení jsou nejméně 2,5 mm.

6.17.4. Základny antén nesmějí podle postupu v bodě 2 přílohy 3 tohoto předpisu vyčnívat o více než 40 mm.

6.17.4.1. V případech, kdy vzhledem k tomu, že anténa či její část nejsou ohebné, není možné určit, jakou má anténa základnu, je tento požadavek považovaný za splněný, pokud při působení vodorovnou silou nejvýše 50 daN ve směru dopředu a dozadu na nejvíce vyčnívající část antény použitím na konci zploštělého beranidla o průměru nejvýše 50 mm

a) Anténa se ohne směrem k podkladu a nevyčnívá více než 40 mm, nebo

b) anténa se ulomí a zbývající část antény nevykazuje žádnou ostrou nebo nebezpečnou část, které se je možné dotknout koulí o průměru 100 mm, a nevyčnívá více než 40 mm.

6.17.4.2. Body 6.17.4 a 6.17.4.1 se nepoužijí na antény umístěné za svislou příčnou rovinou jdoucí R-bodem řidiče, za podmínky, že anténa, včetně svého krytu, nevyčnívá více než 70 mm při měření postupem uvedeným v bodě 2 přílohy 3 tohoto předpisu.

Pokud je anténa umístěna za svislou příčnou rovinou, avšak vyčnívá o více než 70 mm, použije se bod 6.17.4.1, přičemž místo meze vyčnívání 40 mm se použije hodnota 70 mm.

6.18. Návody k montáži

- 6.18.1. Nosiče zavazadel, nosiče lyží a antény pro rádiový příjem a vysílání, pro které bylo uděleno schválení typu jako pro samostatné technické celky, nesmějí být nabízeny k prodeji, prodávány nebo kupovány, pokud u nich nejsou návody k montáži. Návody k montáži musí obsahovat dostatečné informace k umožnění montáže schválených částí na vozidlo způsobem, který vyhovuje příslušným ustanovením bodů 5 a 6 tohoto předpisu. Zejména musí být uvedena místa pro použití teleskopických antén.

7. ZMĚNA TYPU VOZIDLA

- 7.1. Každá změna stávajícího typu vozidla se musí oznámit schvalovacímu orgánu, který typ vozidla schválil. Schvalovací orgán potom buď:

- a) po konzultaci s výrobcem rozhodne, že je třeba udělit nové schválení typu, nebo
- b) postupuje podle bodu 7.1.1 (Revize), případně podle bodu 7.1.2 (Rozšíření)

7.1.1. Revize

Pokud byly změněny údaje zaznamenané v dokumentaci výrobce a schvalovací orgán usoudí, že provedené úpravy pravděpodobně nemají znatelné nepříznivé účinky a vozidlo v každém případě stále splňuje požadavky, označí se změna jako „revize“.

V tom případě vydá schvalovací orgán podle potřeby revidované stránky dokumentace výrobce a na každé revidované stránce zřetelně vyznačí povahu změny a datum nového vydání. Za splnění tohoto požadavku se považuje rovněž vydání konsolidované a aktualizované verze dokumentace výrobce spolu s podrobným popisem změn.

7.1.2. Rozšíření

Jako „rozšíření“ se změna označí v případě, že kromě změny údajů zaznamenaných v dokumentaci výrobce:

- a) jsou požadovány další kontroly nebo zkoušky nebo
- b) se změní jakékoli informace ve sdělení o schválení typu (s výjimkou jeho příloh) nebo
- c) se požaduje schválení podle pozdější série změn po jejím vstupu v platnost.

- 7.2. Potvrzení nebo odmítnutí schválení s uvedením změn se sdělí stranám dohody, které uplatňují tento předpis, postupem stanoveným v bodě 4.3 výše. Kromě toho musí být odpovídajícím způsobem změněn seznam informačních dokumentů přiložený ke sdělení o schválení typu, aby uváděl datum poslední revize nebo rozšíření.

8. SHODNOST VÝROBY

- 8.1. Každé vozidlo/samostatný technický celek schválené podle tohoto předpisu musí být vyrobeny tak, aby byly shodné se schváleným typem na základě splnění požadavků stanovených v bodě 5 a 6.

- 8.2. Splnění požadavků v bodě 8.1 se ověřuje vhodnou kontrolou výroby.

- 8.3. Držitel schválení musí zejména:

- 8.3.1. zajistit existenci postupů účinného řízení kvality výrobků;

- 8.3.2. mít přístup ke kontrolnímu vybavení, nezbytnému pro ověřování shodnosti každého schváleného typu;

- 8.3.3. zajistit, aby údaje výsledků zkoušek byly zaznamenávány a aby příložené dokumenty byly dostupné po období, které je třeba stanovit po dohodě se schvalovacím orgánem;
- 8.3.4. analyzovat výsledky každého druhu zkoušky tak, aby se ověřila a zajistila stabilita charakteristik výrobku v přípustných tolerancích průmyslové výroby;
- 8.3.5. zajistit, aby pro každý typ výrobku byly prováděny nejméně zkoušky stanovené v příloze 3 tohoto předpisu;
- 8.3.6. zajistit, aby se po každém odběru vzorků nebo zkušebních dílů, který vykáže neshodnost při daném druhu zkoušky, vyvolal nový odběr a nové zkoušení. Musí být podniknuty veškeré nezbytné kroky k obnovení shodnosti příslušné výroby.
- 8.4. Schvalovací orgán, který udělil schválení typu, může kdykoliv ověřit metody řízení shodnosti používané v jednotlivých výrobních jednotkách.
- 8.4.1. Při každé inspekci musí být inspektorovi předloženy zkušební knihy a záznamy o výrobě.
- 8.4.2. Inspektor může namátkově odebrat vzorky, které se odzkouší v laboratoři výrobce. Minimální počet vzorků lze určit v souladu s výsledky vlastního ověřování prováděného výrobcem.
- 8.4.3. Pokud se úroveň jakosti jeví jako neuspokojivá nebo pokud se zdá být potřebné ověřit platnost zkoušek prováděných podle bodu 8.4.2, inspektor odebere vzorky, které se odešlou do technické zkušebny, jež provedla zkoušky pro schválení typu.
- 8.4.4. Schvalovací orgán může provést jakoukoli zkoušku předepsanou v tomto předpise.
- 8.4.5. Obvyklá četnost inspekcí z pověření schvalovacího orgánu je jedna inspekce za dva roky. V případě, že jsou zjištěny nevyhovující výsledky v průběhu jedné z těchto inspekcí, schvalovací orgán zajistí, aby byly podniknuty veškeré nezbytné kroky pro co nejrychlejší obnovení shodnosti výroby.
9. POSTIHY ZA NESHODNOST VÝROBY
- 9.1. Schválení udělené, pokud jde o typ vozidla, v souladu s tímto předpisem lze odejmout v případě, že nejsou dodržovány požadavky podle bodu 8.1 výše.
- 9.2. Jestliže některá smluvní strana dohody, která uplatňuje tento předpis, odejme schválení, které dříve udělila, neprodleně o tom informuje ostatní smluvní strany dohody, které tento předpis uplatňují, a to prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru uvedeného v příloze 1 tohoto předpisu.
10. DEFINITIVNÍ UKONČENÍ VÝROBY
- Pokud držitel schválení úplně ukončí výrobu typu schváleného v souladu s tímto předpisem, musí o tom informovat schvalovací orgán, který schválení typu udělil. Po obdržení příslušného sdělení o tom uvedený orgán informuje ostatní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, a to prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru uvedeného v příloze 1 tohoto předpisu.

11. NÁZVY A ADRESY TECHNICKÝCH ZKUŠEBEN PROVÁDĚJÍCÍCH SCHVALOVACÍ ZKOUŠKY A NÁZVY A ADRESY SCHVALOVACÍCH ORGÁNŮ

Smluvní strany dohody, které uplatňují tento předpis, sdělí sekretariátu Organizace spojených národů názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek, jakož i názvy a adresy schvalovacích orgánů, které schválení udělují a jimž se zasílají formuláře potvrzující udělení nebo odmítnutí nebo rozšíření nebo odnětí schválení vydané v jiných zemích.

12. PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

12.1. Počínaje úředním datem vstupu série změn 02 v platnost žádá ze smluvních stran, které uplatňují tento předpis, neodmítné udělit schválení typu podle tohoto předpisu ve znění série změn 02.

12.2. Po uplynutí 24 měsíců od vstupu série změn 02 v platnost udělí smluvní strany, které uplatňují tento předpis, schválení typu pouze pokud typ vozidla, který se má schválit, splňuje požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 02.

12.3. Po uplynutí 36 měsíců od vstupu série změn 02 v platnost přestanou platit stávající schválení podle tohoto předpisu, s výjimkou těch typů vozidel, které splňují požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 02.

12.4. Počínaje úředním datem vstupu série změn 03 v platnost žádá ze smluvních stran, které uplatňují tento předpis, neodmítné udělit schválení podle tohoto předpisu ve znění série změn 03.

12.5. Po uplynutí 24 měsíců od vstupu série změn 03 v platnost udělí smluvní strany, které uplatňují tento předpis, schválení pouze tehdy, pokud typ vozidla, který se má schválit, splňuje požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 03.

12.6. Do doby 48 měsíců po datu vstupu v platnost série změn 03 vydaných k tomuto předpisu žádá ze smluvních stran, které uplatňují tento předpis, neodmítné udělit vnitrostátní schválení typu vozidla schváleného podle předcházející série změn vydaných k tomuto předpisu.

12.7. Od doby 48 měsíců po datu vstupu v platnost série změn 03 vydaných k tomuto předpisu mohou smluvní strany, které uplatňují tento předpis, odmítnout první vnitrostátní registraci (první uvedení do provozu) vozidla, které nesplňuje požadavky série změn 03 vydaných k tomuto předpisu.

12.8. Počínaje úředním datem vstupu série změn 04 v platnost žádá ze smluvních stran, které uplatňují tento předpis, neodmítné udělit schválení podle tohoto předpisu ve znění série změn 04.

12.9. Od 1. září 2022 nejsou smluvní strany uplatňující tento předpis povinny uznávat schválení typu podle předchozí série změn, jež byla poprvé vydána po dni 1. září 2022.

12.10. Smluvní strany, které uplatňují tento předpis, nadále uznávají schválení typu vydaná podle předchozích sérií změn tohoto předpisu, která byla vydána do dne 1. září 2022.

12.11. Smluvní strany, které uplatňují tento předpis, neodmítnou udělit schválení typu podle některé z předchozích sérií změn nebo rozšíření tohoto předpisu.

PŘÍLOHA 1

Sdělení

(Maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

vydal: Název správního orgánu:

.....

.....

.....

Ve věci: ⁽²⁾

udělení schválení
rozšíření schválení
zamítnutí schválení
odnětí schválení
definitivního ukončení výroby

typu vozidla z hlediska jeho vnějších výčnělků podle předpisu č. 26

Schválení č. Rozšíření č.

1. Obchodní název nebo značka zařízení
2. Typ vozidla
3. Název a adresa výrobce
4. Jméno a adresa případného zástupce výrobce
5. Datum předání vozidla ke schválení typu
6. Technická zkušebna odpovědná za provádění zkoušek
7. Datum protokolu vydaného uvedenou zkušebnou
8. Číslo protokolu vydaného uvedenou zkušebnou
9. Schválení uděleno/odmítnuto/rozšířeno/odňato²
10. Případně důvod (důvody) rozšíření schválení:
11. Umístění značky schválení typu na vozidle
12. Místo

⁽¹⁾ Rozlišovací číslo země, která schválení udělila/odmítla/odňala (viz ustanovení o schválení v předpise).⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

13. Datum
14. Podpis
15. K tomuto sdělení je přiložen soupis dokumentů, které byly uloženy u správního orgánu, jenž udělil schválení typu, a které jsou dostupné na vyžádání.

PŘÍLOHA 2

Uspořádání značek schválení

VZOR A

(Viz body 4.1.4 a 4.2.4 tohoto předpisu)

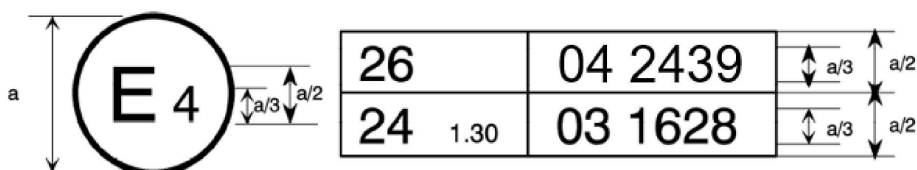

a = 8 mm min.

Výše uvedená značka schválení typu, již je vozidlo opatřeno, udává, že tento daný vozidla byl schválen v Nizozemsku (E4) podle předpisu OSN č. 26 pod číslem schválení 042439. První dvě číslice čísla schválení udávají, že předpis OSN č. 26 v době udělení schválení již zahrnoval sérii změn 04.

VZOR B

(Viz odstavec 4.1.5 tohoto předpisu)

a = 8 mm min.

Výše uvedená značka schválení typu, již je vozidlo opatřeno, udává, že tento daný vozidla byl schválen v Nizozemsku (E4) podle předpisu OSN č. 26 a 24 ⁽¹⁾. První dvě číslice čísla schválení udávají, že k datům, kdy byla příslušná schválení udělena, předpis OSN č. 26 zahrnoval sérii změn 04 a předpis OSN č. 24 již zahrnoval sérii změn 03.

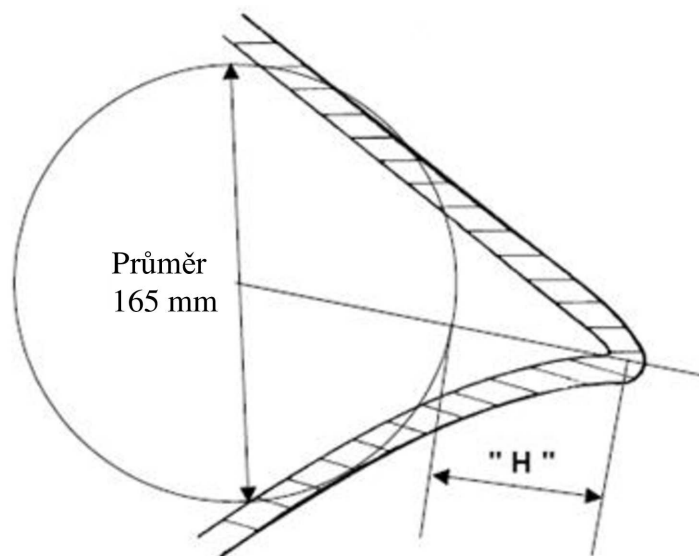
⁽¹⁾ Číslo druhého předpisu je uvedeno pouze jako příklad.

PŘÍLOHA 3

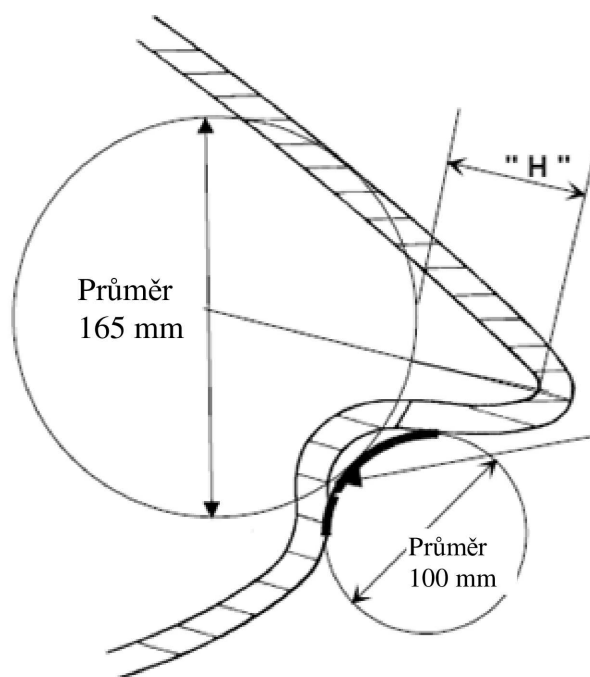
Metody stanovení rozměrů výčnělků a mezer

1. Metoda stanovení výšky výčnělku záhybů v panelech karoserie
 - 1.1. Výška „H“ výčnělku se určí graficky ve vztahu k obvodu kružnice o průměru 165 mm, která se vnitřně dotýká obrysu vnějšího povrchu v řezu částí, která je vyšetřována.
 - 1.2. „H“ je maximální vzdálenost, měřená na přímce jdoucí středem kružnice o průměru 165 mm, mezi obvodem této kružnice a vnějším obrysem výčnělku (viz obrázek 1).
 - 1.3. V případě, že se kružnice o průměru 100 mm zvnějšku nedotýká části vnějšího obrysu vnějšího povrchu v uvažovaném řezu, se obrys povrchu v této oblasti považuje za obrys tvořený kružnicí o průměru 100 mm mezi jejími body dotyku s vnějším obrysem (viz obrázek 2).
 - 1.4. Výrobce předloží výkresy potřebných řezů vnějším povrchem, aby bylo možné výše uvedeným způsobem změřit výšky výčnělků.
2. Metoda stanovení rozměru výčnělku komponentu namontovaného na vnějším povrchu
 - 2.1. Rozměr výčnělku komponentu, který je namontován na vypuklém povrchu, je možno stanovit buď přímo, nebo ověřením podle výkresu vhodného řezu tímto komponentem v namontovaném stavu.
 - 2.2. Jestliže nemůže být jednoduchým měřením stanoven rozměr výčnělku komponentu namontovaného na povrchu jiném než vypuklém, stanoví se tento rozměr z maximální změny vzdálenosti středu koule o průměru 100 mm od jmenovité čáry panelu, pohybuje-li se koule nad ní a tohoto komponentu se trvale dotýká. Příklad tohoto postupu je na obrázku 3.
3. Metoda stanovení výčnělku štítků a rámečků světlometů
 - 3.1. Vyčnívání nad vnějším povrchem světlometu se měří vodorovně od bodu styku koule o průměru 100 mm, jak ukazuje obrázek 4.
4. Metoda stanovení rozměru mezery nebo prostoru mezi prvky mřížky
 - 4.1. Rozměr mezery nebo prostoru mezi prvky mřížky se stanoví ze vzdálenosti mezi dvěma rovinami procházejícími body styku koule a kolmé k čáře spojující tyto body styku. Příklady užití tohoto postupu jsou na obrázcích 5 a 6.

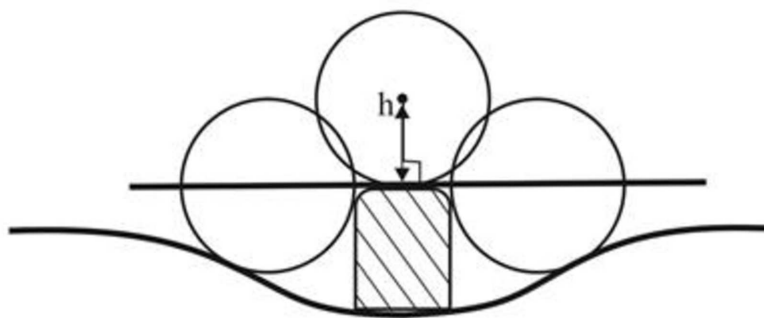
Obrázek 1

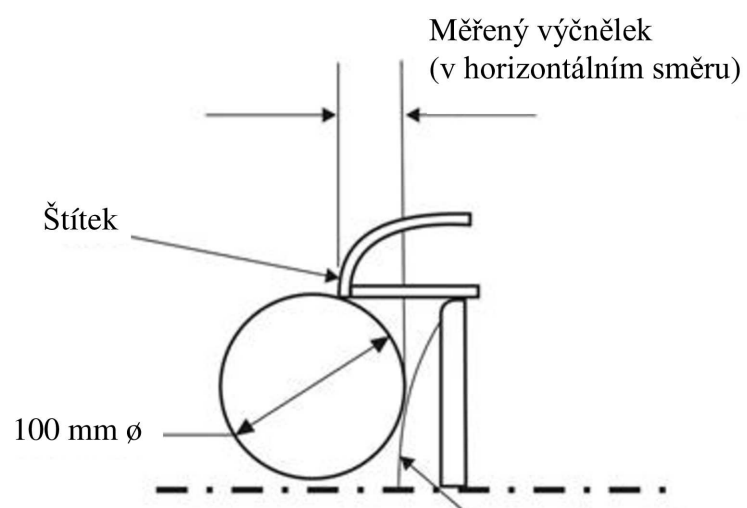
Obrázek 2

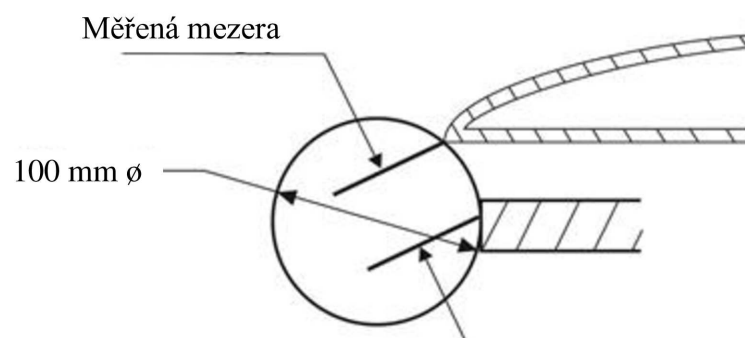
Obrázek 3

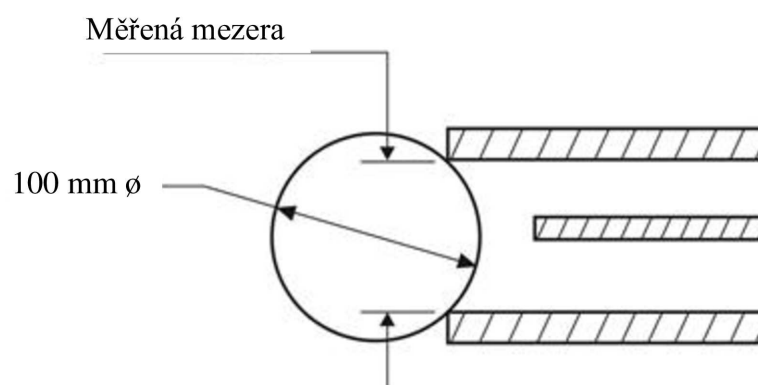
Obrázek 4

Obrázek 5

Obrázek 6

PŘÍLOHA 4

Sdělení

(Maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

vydal: Název správního orgánu:

.....

.....

.....

Ve věci ^(?):

udělení schválení
rozšíření schválení
zamítnutí schválení
odnětí schválení
definitivního ukončení výroby

typu samostatného technického celku nosičů zavazadel, nosičů lyží a antén pro rádiový příjem a vysílání²

Schválení č. Rozšíření č.

1. Obchodní název nebo značka:
2. Typ:
3. Název a adresa výrobce:
.....
4. Jméno a adresa případného zástupce výrobce:
.....
5. Vlastnosti samostatného technického celku:
6. Případná omezení užití a podmínky pro montáž:
7. Vzorek požadovaný pro udělení schválení samostatného technického celku předán dne:
8. Technická zkušebna provádějící zkoušku pro schválení typu:
9. Datum protokolu vydaného uvedenou zkušebnou:
10. Číslo protokolu vydaného uvedenou zkušebnou:
11. Schválení typu samostatného technického celku nosiče (nosičů) zavazadel, nosiče (nosičů) lyží, antény (antén) pro rádiový příjem a vysílání² uděleno/odmítnuto/rozšířeno/odňato²
12. Místo:

⁽¹⁾ Rozlišovací číslo země, která schválení udělila/odmítla/odňala (viz ustanovení o schválení v předpise).

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

13. Datum:

14. Podpis:

15. K tomuto sdělení je přiložen soupis dokumentů, které byly uloženy u schvalovacího orgánu, jenž udělil schválení typu, a které jsou dostupné na vyžádání.
